

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Lublin, dnia 8 czerwca 2015 r.

Poz. 1877

WOJEWODA LUBELSKI

Rozstrzygnięcie nadzorcze Nr PN-II.4131.254 .2015 Wojewody Lubelskiego

z dnia 5 czerwca 2015 r.

**stwierdzające nieważność uchwały Nr VII/38/15 Rady Gminy Firlej z dnia 7 maja 2015 r.
w sprawie określenia wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie
zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych
i transportu nieczystości ciekłych na terenie Gminy Firlej.**

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2013 r., poz. 594 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr VII/38/15 Rady Gminy Firlej z dnia 7 maja 2015 r. w sprawie określenia wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych na terenie Gminy Firlej.

Uzasadnienie

Uchwała Nr VII/38/15 Rady Gminy Firlej została doręczona organowi nadzoru w dniu 12 maja 2015 r.

Przedmiotową uchwałę Rada Gminy podjęła na podstawie art. 7 ust. 3a ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2013 r. poz. 1399, ze zm.).

Stosownie do tego przepisu, rada gminy określi, w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego, wymagania, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, uwzględniając opis wyposażenia technicznego niezbędnego do realizacji zadań.

Jednocześnie należy podkreślić, iż norma kompetencyjna art. 7 ust. 3a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nie może być interpretowana w oderwaniu od przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 7 ust. 7 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Na mocy tego przepisu, ustawodawca upoważnił bowiem ministra właściwego do spraw środowiska do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowego sposobu określania wymagań, o których mowa w ust. 3a.

W związku z tym należy przyjąć, że rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie szczegółowego sposobu określania wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych (Dz. U. z 2012 r., poz. 299) wydane w wykonaniu delegacji z art. 7 ust. 7 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach reguluje pełną problematykę wymagań pozostawionych do uregulowania radzie w art. 7 ust. 3a tej ustawy (zob. wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 15 września 2010 r., sygn. II SA/Go 535/10).

W myśl § 1 ww. rozporządzenia, wymagania, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych, dotyczące:

- 1) opisu wyposażenia technicznego zawierającego wymagania odnośnie do:
 - a) pojazdów asenizacyjnych przeznaczonych do świadczenia usług,
 - b) bazy transportowej,
- 2) zabiegów sanitarnych i porządkowych związanych ze świadczonymi usługami,
- 3) miejsc przekazywania nieczystości ciekłych,

określa się w sposób precyzyjny, zrozumiały, niedyskryminujący, nieograniczający konkurencji oraz nieutrudniający dostępu do rynku przedsiębiorców świadczących usługi w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych oraz zapewniający należytą ochronę zdrowia i życia ludzi oraz środowiska.

Z powyższego wynika, że norma kompetencyjna stanowiąca materialnoprawną podstawę do podjęcia przez radę gminy uchwały dotyczy precyzyjnego i niedyskryminującego określenia wymagań dotyczących wyposażenia technicznego, zabiegów sanitarnych oraz wymagań dotyczących miejsc przekazywania nieczystości ciekłych.

Funkcją omawianych przepisów jest bowiem konkretyzacja wymagań stawianych przedsiębiorcom, którzy ubiegają się o uzyskanie zezwolenia na świadczenie usług w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych.

W ocenie organu nadzoru uchwała Nr VII/38/15 nie wypełnia zakresu spraw przekazanych przez ustawodawcę do uregulowania w drodze uchwały, bowiem nie określa wymagań dotyczących miejsc przekazywania nieczystości ciekłych, o których stanowi § 1 pkt 3 ww. rozporządzenia.

Wady tej nie sanuje zapis § 1 pkt 4 lit. a uchwały, zgodnie z którym przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych powinien udokumentować gotowość odbioru nieczystości ciekłych przez oczyszczalnię ścieków lub inną stację zlewną.

Zdaniem organu nadzoru, cytowany zapis uchwały nie wypełnia upoważnienia wynikającego z art. 7 ust. 3a ustawy o utrzymaniu czystości (...), obejmującego precyzyjne i zrozumiałe określenie w uchwale wymagań (*podkreślenie moje*) dotyczących miejsc przekazywania nieczystości ciekłych.

Należy podkreślić, że realizacja kompetencji rady gminy wynikającej z art. 7 ust. 3a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach powinna następować w taki sposób, aby wprowadzone dla przedsiębiorcy wymagania możliwe były do zweryfikowania na etapie ubiegania się o otrzymanie zezwolenia przy zastosowaniu art. 8a tej ustawy, uprawniającego organ wykonawczy gminy do dokonania wskazanych w tym przepisie czynności kontrolnych i sprawdzających.

Z powyższym stanowiskiem koresponduje wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 9 lipca 2014 r. - sygn. akt II SA/Gl 591/14.

Z normatywnego charakteru przedmiotowej uchwały wynika konieczność formułowania zawartych w niej postanowień na podstawie i w granicach upoważnienia ustawowego, precyzyjnie i kompleksowo realizujących delegację ustawową. Niewyczerpanie zakresu przekazanego przez ustawodawcę do uregulowania w drodze uchwały, skutkuje zaś istotnym naruszeniem prawa, a w konsekwencji stwierdzeniem nieważności uchwały w całości.

Zapis § 1 pkt 4 lit. a uchwały stanowi modyfikację art. 8 ust. 2a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, zgodnie z którym, przedsiębiorca ubiegający się wyłącznie o zezwolenie na opróżnianie zbiorników bezodpływowych i transport nieczystości ciekłych powinien udokumentować gotowość ich odbioru przez stację zlewną.

Uchwała rady gminy nie może jeszcze raz regulować tego, co jest już zawarte w obowiązującej ustawie ani modyfikować ustawowo określonych kwestii. Taka uchwała, jako istotnie naruszająca prawo, jest nieważna. Trzeba bowiem liczyć się z tym, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go powtórzono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy (wyrok NSA z 14 października 1999 r., sygn. II SA/Wr 1179/98).

Zgodnie z § 118 w zw. z § 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie Zasad techniki prawodawczej (Dz. U. z 2002 r., Nr 100, poz. 908), rada gminy nie ma prawa powielać i modyfikować uregulowań ustawy upoważniającej i przepisów innych aktów normatywnych.

W tym stanie rzeczy wszczęcie postępowania w celu stwierdzenia nieważności uchwały Nr VII/38/15 jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, złożona za moim pośrednictwem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Wojewoda Lubelski

Wojciech Wilk

Otrzymuje:

- 1) Wójt Gminy Firlej
- 2) Przewodniczący Rady Gminy Firlej